

Presstopp nästa Boteblad
torsdagen den 24/5

Marie-Louise Andersson har alltid engagerat sig för andra människor
SIDAN 16

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nyinflyttade Tobias och Ilona-Sisko fann drömgården i Boteå
SIDAN 4

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nyinflyttade Annelie och Jessica fann drömgården i Boteå
SIDAN 6

Botebladet

VÅREN 2018

Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

DET FINNS ETT INTRESSE I BOTEÅ FÖR ATT UTVECKLA BYGDEN!

Sarah vill jobba med barn och ungdomar

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sarah har återvänt till Boteå efter studier. SIDAN 12

Botaton satsar inför framtiden

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bergvärme har installerats i Botatonhuset. SIDAN 15

Boteå Skoterklubb välkomnar alla

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Verksamheten vänder sig inte bara till skoteråkare. SIDAN 25

Övrigt innehåll:

	Sidan
Anslagstavlan	34-35
Arne och Arga Gubben	33
Björksjön	8-10
Boteå Byavakt	11
Boteå Församling	22-24
Boteåparlamentet	19-21
Boteå-Styrnäs LRF	27
Gästboken	36
Minnenas arkiv	28-31
Vallänge särskilt boende	32

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Inledande möte hölls i Sunnersta Folkets Hus

Boteå har, på olika sätt, under åren sysslat med bygdeutveckling. Nu är det tänkt att det ska bli en nystart, där företag, föreningar och övriga intresserade inbjuds att vara med att utveckla bygden.

Ett bygdeutvecklingsarbete är på gång i Boteå

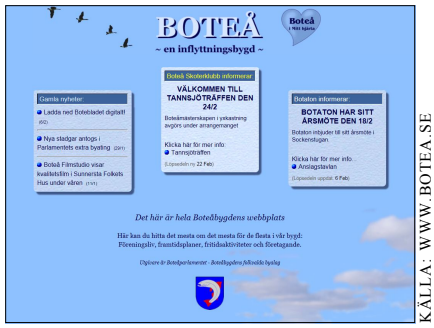

KÄLLA: WWW.BOTEÅ.SE

Hemsidan och Botebladet är något av bygdens ansikte utåt och där har bybor och föreningar möjlighet att profilera sig och även göra reklam för sin hembygd. SIDAN 3

Spännande möte mellan Gammeldans och Death Metal

Björksjöbon Per Häggblad har gett ut en CD-skiva

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 8

SIDAN 11: GRILLOMSBO FICK STÅ TILL SVARS INFÖR POLISMAKTEN

Sidan 26: Dramatiskt yxdrama ägde rum i Boteå

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullmatat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning!

Det är väldigt givande och intressant när man får möta och intervjua bygdens nyinflyttade. Det är så oerhört roligt och inspirerande att de villigt ställer upp och bjuder på sig själva på det sättet. Man upplever alltid något av en frisk fläkt i mötena och samtalen. Det är så lätt att man, till skillnad mot dem som nyss har slagit ned sina bopålar i boteåmyllan, blir hemmablind och att man glömmer bort att vara tacksam över vilken fin bygd som man får bo i. Hör gärna av dig till undertecknad om du, det senaste året, har fått nya grannar och som du tycker att det skulle vara roligt att få läsa om i Botebladet

Dessutom vore det väldigt trevligt om både gamla och nya Boteåbor dök upp på Kakfrossan, som äger rum i Sunnersta Folkets Hus lördagen den 21/4 kl 14-16. Detta är ju nämligen ett arrangemang som är tänkt att vara en mötesplats där gamla och nya bybor kan träffas och lära känna varandra. Likaså vore det kul om du skulle ha lust att vara med och utveckla bygden genom att komma på Utvecklingsmötet i Sunnersta Folkets Hus den 18/3 kl 17.30 (se annonser på sidan 34).

Nästa nummer av Botebladet kommer ut vecka 22-23 och sträcker sig augusti månad ut. Ha en välsignad vår och väl mött på alla de trevliga och intressanta satsningar som bygden har att erbjuda!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Presstopp nästa Boteblad 23/5

Bengt Färm och Siv Bergman är nyinflyttade i Boteå

Mats Mikaelsson, sjömannen som slog sig ned i Boteå

Botebladet

VÅREN 2008

Utlåningen minskar på biblioteket

FLYKTINGFAMILJ PÅ GÅNG TILL BOTEÅ!!!

Nya rinken invigd i Kalknäs

Boteå Utvecklingsgrupps arbete börjar nu att bära frukt

Handlar´n bjöd elever på glass

Regeringen ger ekonomiskt stöd till Undrums IF

Samarbete mellan Undrums IF och Kalknäs skola

SIDAN 20: MIKAEL HOLMSTEN AR INTE DEN SOM PETAR I MATEN!

Sidan 24: En Jerry Lee Lewiskopia har sett dagens ljus i Boteå

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan. Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:

Rolf Ronestjärna 0612-601 23

Erik Sundberg 0612-603 05

Ulla Bodin 0612-603 77

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
torsdagen den 24/5 2018
Notera detta datum i Din planering!

STOP

Signerat

Man funderade väl på vad man hade gett sig in på, när vi anlände till Björksjön en vinterkväll runt klockan åtta på kvällen. Det var väl en 35 minusgrader och nästan två meter snö. Vi kom från Söderhamn, med lastat släp, där vintern inte alls hade kommit. Det var jag och kompisen, som skulle hjälpa mig att flytta upp. Vi hade väl jeans och inte speciellt mycket till vinterkläder på oss. Vi lastade av och tänkte att vi skulle laga lite mat och ta det lite lugnt. Men då blev det plötsligt strömavbrott, i det eluppvärmda huset som jag hade flyttat till. Det var kallt och maten var kall och jag funderade nästan på att åka tillbaka till Söderhamn. Året var 1999 och det var så det började.

Idag kan jag säga att jag inte har ångrat en sekund att jag stannade kvar. Det känns som om man har hittat hem. Naturen är underbar. Det finns både vatten, skog och berg och jag trivs. Boteå har verkligen fångat mitt hjärta och min själ!

Först tänkte jag att jag skulle bo i Björksjön ett litet tag. Jag hade inget jobb, men så fick jag ett tips om att Johanssons jordbruk behövde folk. Jag fick då frågan om jag kunde mjölka. *"Nej, men jag är uppväxt på ett jordbruk och traktor kan jag köra"*, svarade jag. Jag jobbade där ett tag, tills de var tvungna att minska ner på produktionen. Då fick jag höra talas om Åslunds jordbruk i Grillom och där fick jag jobb. I samband med att jag vid ett tillfälle var och åt julbord, så mötte jag Ann-sofie Jönsson, min blivande sambo och min älskling, och nu har vi tre barn tillsammans. Vi bor idag i ett gult hus i Offer och det är en underbar plats för barnen att växa upp på, utan stressen från stan. Vi försöker att lära dem att njuta av miljön och livet på landet.

Jag har jobbat som bartender på de flesta uteställena i Sollefteå. Jag hamnade på bowlingen i Sollefteå, som ansvarig för baren och nöjesbiten, och jag lyckades få dit Victoria Secret, vilket var riktigt kul. Musik har annars varit en följeslagare under hela mitt liv och några av er som läser detta har säkert hört mig skråla vid en och annan fest här i byn.

Jag har spelat fotboll sedan jag var sex år gammal och har spelat en bit upp i seriesystemet. Jag hade kontakt med några blivande proffs, de var på väg uppåt men inte jag, så det kändes naturligt att istället hoppa på fotbollen här i Undrom. Det blev några år, men tyvärr har man blivit lite lat, så det får istället bl a bli innebandy på fredagarna med gubbarna.

Nuförtiden jobbar jag som svetsare på Z-Lyften i Bispgården.

Per Larsson, Offer

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mötet i Sunnersta Folkets Hus handlade i huvudsak om föreningssamverkan och bygdeutveckling.

Inledande möte för utveckling av Boteå hölls i Sunnersta Folkets Hus

Samverkan mellan föreningar och företag är en nyckel till bygdeutveckling

Tisdagen den 6:e februari hölls ett bygdeutvecklingsmöte i *Sunnersta Folkets Hus*. Initiativtagare och arrangör till mötet var föreningen *Lokal Utveckling i Sollefteåbygden (LUS)* och samlingen, dit drygt halvdussinet föreningsrepresentanter hade infunnit sig, var tänkt att vara något av en kickoff för en framtida ökad föreningssamverkan och utveckling av Boteåbygden.

Hans-Erik "Hacke" Näslund, som ledde mötet och som under många år har varit engagerad i landsbygdsfrågor i länet, berättade inledningsvis att *LUS* är ett *Leaderprojekt*, som är tänkt att fungera som en paraplyorganisation för landsbygden i *Sollefteå kommun* och att föreningen också är medlem i *Hela Sverige ska leva Västernorrland*. Projektet avser att stimulera och stärka nya former av samverkan via skapandet av en utvecklingsplan. Tanken är också att framtidstron ska öka ute i bygderna och likaså att det lokala engagemanget, till att utveckla föreningslivet, ska öka. Projektet vänder sig till alla bygdens invånare, som är engagerade i ideella föreningar och företag eller har en vilja att göra en insats för bygden. *Hacke* presenterade även några frågeställningar för de närvarande: Hur utvecklar vi *Boteå*? Hur kan vi samarbeta? Behöver vi en utvecklingsplan?

Därpå följde samtal om hur *Boteås* föreningar ska kunna samverka för att tillsammans kunna utveckla bygden. Man konstaterade att det tidigare hade funnits ett förhållandevis bra fungerande samarbete mellan bygdens föreningar, men att det med tiden hade runnit ut i sanden. Man bestämde därför att bjuda in bygdens föreningar, företag och övriga intresserade till ett möte. Mötet äger rum söndagen den 18:e mars kl 17.30 i *Sunnersta Folkets Hus*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sammanlagt sju föreningar var representerade av de närvarande på bygdeutvecklingsmötet.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tobias och Ilona-Sisko tycker att de har hittat det perfekta huset för både sig själva och hundarna.

Tobias och Ilona-Sisko Nilimaa fann drömgården i Undrom

Ilona-Sisko hade vid flera tillfällen tidigare passerat gården och känt ett intresse

Det är alltid lika roligt att få presentera nya byinvånare i *Botebladet*. Den här gången handlar det kanske inte direkt om några nyinflyttade, eftersom paret *Tobias* och *Ilona-Sisko Nilimaa* faktiskt anlände till bygden sommaren 2016, när de flyttade in i tidigare *Rolf* och *Margareta Svenssons* gård på *Kyrkvägen* i *Undrom*. Men vi återkommer till detta om en liten stund.

Det känns nästan som om tiden har stått stilla, trots att det redan har hunnit gå åtta år sedan jag besökte gården och gjorde en Porträttetintervju med Rolf (se *Botebladets* vinternummer 2009-2010 på *www.botebladet.se*). Två uppspelta hundar, i form av blandrasen *Hador* och *Staffordshire bullterriern Hurin*, ger mig en smärre utskällning när jag kliver innanför dörren. En kopp rykande varm pepparmintste visar sig vara balsam för skribentens, för dagen, lite kraxiga hals.

Ilona-Sisko berättar inledningsvis att hon är född och uppvuxen i *Gällivare* och att hennes familj flyttade till *Boteå* när hon var 13 år gammal. Anledningen till flytten var att föräldrarna var ute efter en hästgård, till döttrarnas *Islandshäst* och *Fjordhäst*, och i *Valla* fann de precis det de sökte. De två sista åren i grundskolan avverkade Ilona-Sisko på *Nipanskolan* i *Sollefteå* och ganska direkt fick hon nya och goda vänner. Därefter blev det *Estetiska programmet* på *GB-skolan* för henne, bl a beroende på hennes musikintresse och det att hon både spelar piano och trombon.

Direkt efter det att Ilona-Sisko gick ut gymnasiet fick hon jobb som personlig assistent, ett jobb som hon har fortsatt med sedan dess och som hon trivs väldigt bra med. *”Det är ett serviceyrke och det är kul att få vara en så pass stor del av nån annans liv. Det är väldigt givande och det känns verkligen som om man gör nytta”*, konstaterar hon. Tobias, som också jobbar som personlig assistent nickar instämmande och säger: *”Jag tycker att hon summerar det väldigt bra.”*

Sedan i höstas läser Ilona-Sisko teologi på distans vid *Umeå Universitet*. *”Dom flesta av mina klasskompisar läser för att bli präster, men jag gör det bara för skoj skull”*, förklarar hon. Hon läser på helfart, samtidigt som hon fortsatt jobbar heltid som personlig assistent.

Tobias berättar att han är född och uppvuxen i *Sollefteå* och att han, efter grundskoleåren på

Nipanskolan, gick i samma klass som Ilona-Sisko på det *Estetiska programmet* på *GB-skolan*. Efter gymnasiet jobbade Tobias som vaktmästare hos en bostadsförening i ett år och därefter som lokalvårdare på *Vallaskolan* i ett par-tre år. Eftersom Ilona-Sisko tyckte att Tobias skulle kunna passa som personlig assistent, beslöt han sig för att testa på jobbet. *”Mina och min första brukares intressen stämde ihop perfekt och där blev jag kvar”*, berättar Tobias. Snart har han jobbat som personlig assistent i fyra år och han trivs verkligen med sitt jobb. *”Det skapas en speciell vänskap som man inte har med sina andra vänner, eftersom man är uppe i varandra på ett personligt plan”*, konstaterar han.

Tobias och Ilona-Sisko berättar vidare att de lärde känna varandra redan på *Nipanskolan* och att deras vänskap kom att utvecklas till kärlek under gymnasieåren. 2012 flyttade de ihop och året därpå gifte de sig.

Det fanns i princip alltid hundar i Ilona-Siskos familj under hennes uppväxt och deras två hundar idag upptar en stor del av deras tid. Båda är också väldigt intresserade av TV- och dataspel. Ilona-Sisko spelar dessutom piano och trombon till husbehov och hon gillar att skriva egna berättelser, när hon inte är upptagen med studierna. Tobias, i sin tur, skriver både egen musik och texter.

Men hur kommer det sig då att de båda hamnade i *Undrom*? Ilona-Sisko berättar att hon, efter några år i stan hade börjat sakna lantlivet och att hon och Tobias började titta efter lediga hus i kommunen. När de såg huset i *Undrom* på *Blocket*, så var det inget att fundera över, eftersom hon vid flera tillfällen hade passerat förbi på vägen och känt en önskan att få bo där någon gång i framtiden. Köpprocessen gick snabbt och i juli 2016 flyttade de in.

av Rolf Ronestjärna

FAKTARUTA

Staffordshire bullterrier härstammar från de bull- och terrierhundar som främst förekom i Midlands och som bl a användes i hundkamper. När hundhetsning förbjöds helt föddes tanken på att dessa, mycket uppskattade hundar, skulle kunna bli en ny godkänd hundras. Staffordshire bullterrier blev snabbt mycket populär och älskad. Den är i dag en av de tio vanligaste raserna i England

Islandshästen är en tålig hästras som härstammar från Island. Kännetecknande för rasen, är att det är en ganska robust häst som tål väder och vind, speciellt då hästarna hålls i ett halvvilt tillstånd i stora flockar som själva får leta föda och skydda sig mot dåligt väder. Detta är särskilt vanligt på Island. Islandshästarna är kända för sina extra gångarter tölt och passgång. Även om islandshästen sällan växer över tillåten gräns för ponny (148 cm), så kallas rasen ändå för häst.

Fjordhästen är en hästras som ursprungligen kommer från Norge, där den även kallas vestlandshest. Den finns numer över hela Skandinavien, på andra håll i Europa och även i USA, där den är mycket populär. Fjordhästen räknas som en av världens populäraste raser och är även en av de vanligaste i Sverige. Mycket kan bero på den speciella blacka färgen, med den vitsvarta manen som ofta stubbas, men även på fjordhästens utmärkta lynne. Fjordhästen är en häst som med fördel både kan användas till hoppning, dressyr, terräng och körning.

KÄLLA: SSBTK.SE/RASPRESENTATION + WIKIPEDIA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ilona-Sisko och Tobias Nilimaa uppskattar lugnet på gården på Kyrkvägen i Undrom.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Färska Sunnerstaborna Annelie och Jessica Engström tillsammans med Samojedhunden Sune.

Annelie och Jessica Engström fann drömgården i Sunnersta

Gården i Sunnersta uppfyllde de flesta önskemål som Annelie och Jessica hade

Husen i *Boteå* tycks nästan ibland byta ägare i parti och minut och nya människor sälla sig till byinvånarna. Några av bygdens senaste inbyggare är mor och dotter *Annelie* och *Jessica Engström*, som i november flyttade in på *Rudolf* och *Gretel Altins* tidigare gård i *Sunnersta*.

Det känns som evigheter sedan jag senast besökte fastigheten *Sunnersta 219*, i samband med att jag gjorde en Porträttetintervju med Rudolf hösten 2002. *Samojedhunden Sune* välkomnar glatt i dörren och Annelie och Jessica bjuder på fika i det rymliga köket, där vi får oss en trevlig pratstund.

Annelie berättar inledningsvis att hon föddes i *Rimbo*, cirka sex mil norr om *Stockholm*. Inom något år flyttade familjen till *Vallentuna* där hon, direkt efter att ha gått ut grundskolan 1974, fick jobb på en antennfabrik i *Täby*. 1984 gick flyttlasset till Åkersberga. På antennfabriken blev Annelie kvar i nästan 25 år och under ett par-tre år i mitten av 80-talet, i samband med dottern Jessicas födelse, fick hon möjlighet att sköta sitt jobb hemifrån. 1990 utökades familjen med sonen Rickard. Sista året på antennfabriken kom hon att jobba parallellt på *Lindex* i *Täby*, som lokalvårdare och säljare. På *Lindex* jobbade hon fram till 2009 och det sista året jobbade hon även parallellt inom hemtjänsten i *Täby*, där hon fortsatte att jobba fram till 2017. De tre sista åren inom hemtjänsten jobbade hon även i köket och i barngrupp på en skola. I skrivande stund är Annelie på väg att inskolas i hemtjänsten på *Vallänge* och hon hoppas att det ska kunna bli en hel del vikarietimmar framöver.

Jessica berättar att hon, efter att ha gått ut *Ökna Naturbruksgymnasium* utanför *Nyköping*, under runt åtta år jobbade med hästar i ett antal stall i Stockholmsområdet. 2012 flyttade hon till *Staffanstorp* i *Skåne*, ditlockad av en kompis. *”Jag visste ju dessutom att Skåne är något av ett hästens Mecka”*, förklarar hon. Ena halvan av tiden jobbade hon i stall med hästar och andra halvan jobbade hon i ett

gym. Efter cirka tre år återvände hon till *Stockholm* och kom att jobba som vikarie på en lågstadieskola. I skrivande stund är Jessica arbetssökande.

Annelie delar till stor del Jessicas stora hästintresse och det var just deras hästintresse som kom att föra dem till *Boteå*. De hade nämligen under några år haft tanken på att skaffa en hästgård och de var öppna för och redo att egentligen flytta varsomhelst i landet, eftersom huspriserna i *Stockholm* är så hutlöst höga. Våren 2017 började de leta mer aktivt och av en händelse, via olika länkar på nätet, råkade de, via hemsidan *lantbruksnet.se*, få syn på annonsen på deras blivande hus i *Sunnersta*. Vid deras besök i *Sunnersta* i höstas såg de att fastigheten uppfyllde deras önskemål, både när det gällde stall och tillhörande mark och de noterade också hur otroligt vacker bygden är. Annelie och Jessica slog därför till och den 25/11 gick flyttlasset norrut. Med sig i bagaget hade de hunden *Sune* och två hästar; valacken *Juppe*, som är en 16 år gammal *Frieser* som Jessica har haft sedan 2005, och stoet *Loppan*, som är en tio år gammal *Travare*. Efter en allvarlig ridolycka 2007 har dock Jessica tyvärr inte kunnat rida lika mycket som hon skulle önska, istället har hon kommit att syssla mer med s k frihetsdressyr. Annelie och Jessica är fodervärdar för *Loppan* fram till sommaren och till dess hoppas de ha kunnat skaffa ett nytt sällskap till *Juppe*.

Annelie och Jessica berättar avslutningsvis att de har haft fullt upp i samband med flytten och att de därför inte har haft tid att vare sig orientera sig i bygden i någon större grad eller lära känna några bybor. Men de tror och hoppas att de med tiden ska finna sig tillrätta och även hinna med att bekanta sig med både bygd och folk.

av Rolf Ronestjärna

FAKTARUTA

Samojedhund är en hundras som har fått sitt namn efter de samojediska folkgrupperna i norra Ryssland och Sibirien. Samojedhund kallas ibland den leende hunden p g a sitt karakteristiska ansiktsuttryck. Samojedhundarna drog slädar över den vidsträckta tundran och även båtar vid floderna. Som klövjehundar bar de packning vid jakt och fiske. Dessutom var de renvallare och ställande jakthundar för jakt på björn, isbjörn och älg. Hundarna var även sällskapshundar som barnen lekte med och som hjälpte till att hålla värmen under kalla nätter. Samojeden uppskattas idag för sin skönhet, kamratskap, intelligens och stora arbetsvilja.

Frieserhäst är en hästras av varmblodstyp som ursprungligen kommer från Nederländerna, där den utvecklats i över 2000 år. Den har en mankhöjd på 150-170 cm och är alltid svart, utan några vita tecken. Ett kännetecken är även rasens kraftiga man och svans med tjock tagel som ofta vågar sig, samt kraftigt hovskägg på benen, något som är ovanligt för varmblodshästar.

Travare är hästar som används inom travsporten. De flesta travhästar är varmblodshästar, men främst i Skandinavien används också kallblodshästar. Det finns hästraser speciellt framavlade för travsporten, men man använder också avelslinjer av andra raser. Den vanligaste travaren i Sverige är Amerikansk travare, eller Standardbred som den även kallas, men även andra länder, i synnerhet Frankrike och Ryssland, har utvecklat sina egna varmblodstravare.

KÄLLA: WIKIPEDIA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Annelie och Jessica Engströms önskan om en snörik vinter har hittills överträffats med råge.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björksjöbon Per Häggblad och svärsonen Ulf Lundin lät sina musikkarriärer korsa varandra.

Per Häggblad och Ulf Lundins samarbete resulterade i en CD

Ljuv musik uppstod i det osannolika mötet mellan Death Metal och Gammeldans

Botebladet riktade i sitt förra nummer strålkastaren mot det rika musikliv som *Boteå* både har haft och har att erbjuda idag. Musikern *Per Häggblad* i *Björksjön* är en del av denna mångfald och bidrar med sitt musicerande till att ytterligare berika detta musikliv. I höstas kom han, tillsammans med svärsonen *Ulf Lundin*, dessutom ut med en CD.

Per och jag stämmer träff med Ulf hemma hos denne i *Sollefteå* och i bilen dit passar jag på att ställa lite frågor till Per om hans bakgrund och musicerande. Per berättar att han växte upp i *Björksjön* och i princip fick musiken via modersmjölken, eftersom pappa Lennart var musiker och spelade trummor i *Bosse Anderssons orkester* under 1950-, 1960- och 1970-talet. Pappan var även engagerad i *Björkådalens amatörteatergrupp* under ganska många år.

De första sex skolåren tillbringade Per på *Para skola* och det var också där som han, via blockflöjtspel under musiklärare *Sten Ulanders* ledning i årskurs 2, introducerades i musikens underbara värld. Egentligen var det sagt att eleverna skulle spela blockflöjt i två terminer innan de fick gå vidare till ett annat instrument. *”Men jag hade redan spelat ut blockflöjtsboken efter den första terminen, så jag fick dispens. Pappa föreslog då att jag skulle börja spela dragspel, eftersom vi hade ett gammalt dragspel stående hemma och så blev det”*, berättar Per. När han började på *Vallaskolan*, i årskurs 7, slutade han dock i musikskolan, eftersom det var alltför besvärligt att ta med sig dragspelet till musiklektioner i *Sollefteå*. Fortsättningsvis kom det mest att bli spel till husbehov. *”Senare som förälder, till mina barns stora förskräckelse”*, säger Per och skrattar glatt. Så långt hinner Per och jag i vårt samtal. Vi är framme vid slutdestinationen och bestämmer oss för att fortsätta vårt samtal när det är dags för hemfärd.

För att göra mig en bild av *Ulf Lundin* ställer jag några inledande frågor. Han berättar att han ursprungligen kommer från *Kramfors*, att han flyttade till *Sollefteå* 1995 och att han bodde i *Göte-*

borg och *Umeå* under cirka tio år. Vidare att han flyttade tillbaka till *Sollefteå* för omkring tio år sedan och att han, under hela sin yrkeskarriär, har jobbat med barn och ungdomar, ända tills för ett par år sedan, då han fick jobb på lagret hos Sollefteåföretaget *Thermotech*.

Per och Ulf visar sig ha två gemensamma nämnare och den ena är musiken. Sedan 2010 är Ulf nämligen leadsinger, growlare och textförfattare i Death Metalbandet *Draugr* från *Bollstabruk*. Efter intensiv karriär på ett par-tre år, så har bandet gjort ett uppehåll på obestämd tid. Den andra gemensamma nämnaren stavas Therese, som är Per och hustrun Marléns gemensamma dotter och Ulfs sambo, och hon är orsaken till att Per och Ulfs vägar korsades och kom att leda fram till ett musikaliskt samarbete. Det började med att Therese, i december 2016, frågade Ulf om inte han kunde skriva ett bidrag till en dikttävling, som skulle handla om *Sollefteå* inför stadens 100-årsjubileum. Tävlingen bestod av tre deltävlingar och priset varje gång var julklappar för 13 000 kr. I samband med ett cafébesök rafsade Ulf ned några rader på en servett, som Therese därefter skickade in. Döm av deras förvåning när Ulfs bidrag vann! När en av Ulfs tjejkompisar fick höra talas om detta, bad hon honom att skriva ytterligare en dikt, som hon kunde lämna in till nästa deltävling. Även den här gången vann Ulfs dikt! När Per fick höra om Ulfs författarådra fick han en oväntad idé: Vad skulle hända om man blandade Gammeldans med Death Metal!? De hade ännu inte hunnit bli presenterade för varandra, eftersom Therese och Ulfs relation var ganska färsk, men när de träffades för första gången, så presenterade Per sin idé om ett musikaliskt samarbete. *”Det gällde att passa på att smida medan järnet var varmt”*, säger Per och ler brett. *”Det kändes som både en stor ära och utmaning, eftersom jag aldrig hade skrivit sångtexter på svenska tidigare”*, tillägger Ulf.

Samarbetet, som kom att leda fram till två låtar och i slutändan en singel, inleddes med att Ulf började med att skriva en låttext som Per därefter skrev en melodi till. Det visade sig bli en ganska lång och mödosam process, där man bollade text och musik mellan varandra. Första låten; *Hon gick där under himmel blå*, är en kärleksförklaring från Ulf till sambon Therese och andra låten; *Kallare än en februarinatt*, är en lite skämtsam låt med WC-tema med en blinkning mot novellen *En Julsaga* av *Charles Dickens*. CD:n, som därefter spelades in hos *Johan Sjödin Musikproduktion* i *Sollefteå* och där proffsmusiker medverkade, kom ut i november och har fått bra respons och har sålt bra. Fortfarande finns dock några exemplar kvar till försäljning hos *Hårlooken* i *Björkå*.

Både Per och Ulf är öppna för ett eventuellt ytterligare samarbete i framtiden, men för stunden

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ulf Lundin stod för texten och Per Häggblad bidrog med musiken i deras musikaliska samarbete.

ligger de lite lågt. På min fråga om Ulf har blivit omvänd nu och kan tänka sig att satsa på dansmusik i framtiden, så svarar han med lite pillimarisk blick: *”Inte riktigt där är vi, men det har ju varit jättekul.”* Per skrattar och tillägger: *”Min nästa utmaning är kanske att i framtiden kunna skriva musiken i en growlinglåt.”*

På hemvägen fortsätter jag att fråga ut Per om hans bakgrund. Han berättar att han, efter grundskolan, gick *El- och telelinjen* på *GB-skolan* i *Sollefteå* och att han sedan dess har jobbat som elektriker. 2012 började han jobba hos musikaffären *Musikanten* i *Sollefteå*, som hade utökat sin verksamhet genom att också erbjuda eljobb, och under hösten gick han in som delägare i företaget (se *Botebladets* vårnummer 2012 på *www.botea.se*). 2014 tvingades dock företaget att lägga ned, p g a den tuffa konkurrensen från internethandeln, samtidigt som Per startade firman *PH´s Elservice*.

När vi blickar tillbaka på Pers musikaliska bana, så var det en händelse 2006 som kom att bli avgörande för honom. I samband med den årliga sommarfesten i *Björksjön* uppmanades han nämligen av vänner att plocka fram sitt dragspel ur garderoben och komma med och spela. Det ena ledde till det andra och strax därefter var han, tillsammans med några andra musikanter i området, med och bildade gruppen *Björksjögänget*. 2013 var han även med och bildade musikföreningen *Björksjösvängen Musik För Alla* och hösten 2016 kom han med i den ombildade gruppen *Sliiper´s*. Första låten på hans och Ulfs CD har redan hunnit tas upp på *Sliiper´s* repertoar och har så här långt spelats några gånger. Fredagen den 2:a mars är Per preliminärt inbokad att medverka i *Karin Lönnås* radioprogram i *P4 Västernorrland*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ULLA BODIN

Björksjösvängen underhöll i samband med musikcaféet i Björksjöns Folkets Hus den 17:e november.

Botebladet rättar sig själv

Den mänskliga faktorn lyckades än en gång att ställa till med problem

Tyvärr blev det ett litet missförstånd när det gäller namnet på den musikgrupp som det skrevs om i förra upplagan av *Botebladet*. Orsaken till sammanblandningen var den namnskylt på scenen som inte hade tagits bort. I reportaget fick gruppen, på bilden ovan, heta *Sliiper´s*, när det istället rörde sig om *Björksjösvängen*. *Botebladet* beklagar det inträffade.

Redaktionen

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lars Blomén flankerad av Håkan Vedin, Andreas Dahlbom, Tomas Wallgren och Bengt Forsell.

Boteå Byavakt i givande samtal med ordningsmakten

Kommunikationen mellan byavakt och polisväsende har redan förbättrats avsevärt

Botebladet har i tidigare artiklar kunnat berätta om att *Boteå Byavakt* har upplevt klara brister i kommunikationen med polisens nya ledningscentral med *Umeå*. I början av december fick *Lars Blomén*, byavaktens ordförande, möjlighet att sammanstråla med berörd polispersonal i samband med ett möte i *Kramfors polishus*. Med på mötet, förutom undertecknad och *Lars* och *Birgitta Blomén*, var *Tomas Wallgren* (regionsledningscentralen i *Umeå*), *Håkan Vedin* (stationsbefäl i södra *Ångermanland*), *Andreas Dahlbom* (kommunpolis i södra *Ångermanland*) och *Bengt Forsell* (ansvarig för det brottsförebyggande arbetet i södra *Ångermanland*).

Lars Blomén inledde med att berätta om *Boteå Byavakts* arbete och lade därefter fram sina önskemål inför framtiden; såsom en bättre kommunikation med ledningscentralen i *Umeå* och en bättre geografisk kunskap hos dem, en förbättrad kontakt med stationsbefälen i området och även möjlighet att få lokal information från polisen via sms. Önskemålen antecknades och togs välvilligt emot och stationsbefälet lovade, på stående fot, att genast börja förse byavakten med information via sms. Det var en synnerligen nöjd byavaktsordförande som lämnade mötet.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteå Byavakt fick överlag gehör för de önskemål som man lade fram i Kramfors polishus.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sarah Sohlberg återvände i höstas till Kalknäs efter att ha studerat några år på annan ort.

Kalknästjejen Sarah Sohlberg är tacksam över att få ha växt upp i Boteå

Att kunna jobba med barn och ungdomar är något av en framtidsdröm för Sarah Sohlberg

Boteå har alltid kunnat vara stolta över sina fina ungdomar och *Botebladet* har då och då getts möjlighet att presentera valda exemplar av dessa. En av dessa många ungdomar är *Sarah Sohlberg* i *Kalknäs*, som efter några år i förskingringen nu har återvänt till bygden.

Sarah berättar inledningsvis att hon växte upp i *Haninge*, en av *Stockholms* många förorter. 2005, när Sarah var elva år gammal, köpte föräldrarna och flyttade in i ett hus i *Björkå*. Sedan ett par år tillbaka ägde de ett sommartorp i samma by och efter en tid mognade tanken att de skulle flytta till bygden för gott. Sarah minns att hennes första reaktion på flytten var att hon tyckte att det var både jobbigt och tråkigt att behöva lämna sina kompisar i *Haninge*. Men väl på plats, och efter att ha börjat på *Kalknäs skola*, acklimatiserade hon sig tämligen snabbt och fick nya kompisar. *”Jag kände mej väl omhändertagen när jag kom till Kalknäs skola och det kändes som om man kom närmare*

FOTO: SARAH SOHLBERG

Besöket i Paris var en mäktig upplevelse.

FOTO: SARAH SOHLBERG

Staden Riomaggiore i Cinque Terre var vacker.

varandra där, eftersom skolan var mindre”, minns Sarah. Hon uppskattade också den gemytliga och vänliga atmosfären på skolan och även närheten till skogen.

2006 flyttade familjen till ett hus i *Valla* och när föräldrarna bestämde sig för att gå skilda vägar två år senare, flyttade mamman, året därpå, till *Kalknäs* och Sarah och hennes lillebror Erik kom därefter att alternera att bo i *Valla* och i *Kalknäs*. Ganska omgående blev Sarah involverad i *kulturföreningen Botatons* barnteaterverksamhet och under en period på högstadiet, som hon gick på *Nipanskolan* i *Sollefteå*, hade hon och kompisen *Frida Åslund* hand om en barngrupp. Under högstadieåren växte Sarahs teaterintresse och hon var iväg på flera teaterläger. Därför föll det sig ganska naturligt, när det var dags för att välja gymnasieinriktning, att hon valde *GB-skolans* estetiska program med inriktning på teater.

Efter det att Sarah gick ut gymnasiet 2014, jobbade hon under höstterminen först i köket, och därefter i barngrupp, på *Kalknäs skola*. Våren 2015 läste hon in några ämnen på komvux i *Sollefteå*, för att till hösten gå en ettårig grundkurs i musik (med inriktning på sång) på *Framnäs folkhögskola* utanför *Piteå*. Efter avslutad utbildning fick hon jobb som personlig assistent och blev kvar i *Piteå* i ytterligare ett år. Sommaren 2017 kom Sarah att sommarjobba i *Trollska skogen* i *Mellanfjärden*, där hon halva tiden stod hon i entrén och andra halvan agerade hon fé i trollskogen. Sommarjobbet gav henne lite av en blodad tand för teatern. *”Jag blev inspirerad och upplevde igen att det var roligt att spela teater och tanken dök upp att kanske arbeta med teater i framtiden och då gärna med barn och ungdomar”*, berättar Sarah.

I augusti i fjol flyttade Sarah tillbaka till *Undrom* och började så sakteliga planera inför den tågluffning som hon hade funderingar på att göra. Via en resegrupp på *Facebook* fick hon kontakt med en tjej, som också bar på samma tankar, och i mitten av september bar det av söderut. Första anhalten på resan var *Köpenhamn*, där de stannade en dag. Resan gick därefter vidare till *Berlin*, där de kom att tillbringa tre dagar. *”Just Berlin var väldigt historiskt intressant och vi besökte bland annat Brandenburger Tor, Berlinmuren* och *monumentet till minne av dom judar som dog i förintelsen”,* berättar Sarah vidare. Efter *Berlin* gick färden till *Amsterdam*, där de också stannade i tre dagar. *”Den tre dagar långa vistelsen i Paris blev en mäktig upplevelse, där vi givetvis besökte Eiffeltornet, Triumfbågen, Notre Dame och Louvren, men där kanske besöket i Luxembourgträdgården blev det allra starkaste minnet”*, konstaterar Sarah. De gjorde även, efter att ha fått fribiljetter utanför en teater, ett uppskattat spontanbesök på en föreställning. *”Vi fattade inte ett ord av det som sades under föreställningen, men det var ändå en mycket intressant upplevelse!”* Det lika långa besöket i *Marseille* blev dock kanske inte riktigt lika givande som Parisbesöket och givetvis påverkade det terrordåd, som skedde på tågstationen kvällen före de skulle resa vidare, helhetsupplevelsen. Däremot blev den påföljande vistelsen i *Cinque Terre*, den cirka tolv mil långa kuststräckan på den italienska rivieran mellan *La Spezia* och *Genua*, en mycket angenäm upplevelse. *”Där stannade vi i en vecka och där fick vi också möjlighet att, i en vacker och meditativ miljö, vila ut och ladda*

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Under året på folkhögskolan i Framnäs utanför Piteå läste Sarah en grundkurs i musik.

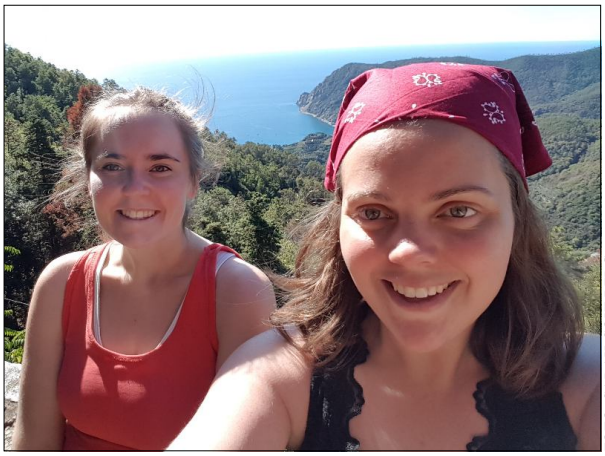

FOTO: SARAH SOHLBERG

Sarah och resekompisen fotvandrade i Cinque Terre.

FOTO: SARAH SOHLBERG

Venedig levde inte upp till Sarahs förväntningar.

batterierna efter ett hektiskt resande med många intryck”, summerar Sarah. Där tog de även vara på möjligheten att göra ett par längre fotvandringar i det spektakulära och mäktiga kustlandskapet. Därefter fortsatte de, via ett dagsbesök vid *det lutande tornet i Pisa*, mot *Venedig*, där de även där kom att stanna i tre dagar. *”Besöket i Venedig var dock lite av en besvikelse och levde inte riktigt upp till mina förväntningar, bland annat beroende på att det kryllade av turister överallt och var alldeles för smutsigt där”*, konstaterar Sarah. Efter tre dagar i *Venedig* for de upp till *Innsbrück* i *Österrike* som, tillsammans med besöket i *Amsterdam*, visade sig bli en av resans höjdpunkter, mycket beroende på den vackra naturen och den höga luften. Efter tre dagar där var det dags för dem att påbörja resan hem till *Sverige*.

Väl tillbaka från tågluffen anmälde Sarah sig hos kommunens vikarieförmedling och jobben började så sakteliga att trilla in. Idag vikarierar hon på *Rödsta skola* som fritidsledare och på *Barnens förskola* som barnskötare. Efter nyår har hon även hoppat in och vikarierat som församlingspedagog i *Sollefteå församling*. Förutom sina tankar på att jobba med teater i framtiden, så skulle Sarah även kunna tänka sig att utbilda sig till socionom, församlingspedagog eller förskolelärare. Så det mesta talar därför att hon, inom en förhållandevis snar framtid, åter kommer att lämna *Boteå* för vidare studier. Men oavsett hur det blir, så kommer *Boteå* alltid ha en stor plats i hennes hjärta. *”För även om jag kommer att flytta iväg för studier, så kommer jag alltid att längta tillbaka till Boteås vackra vyer och människorna i bygden.”*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sarahs tågluffning runt Europa bjöd på många spännande upplevelser och möten med människor.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåborna Micael Tomasson och Marco Jeroen Pieren skötte om borrningen vid Botatonhuset.

Bergvärme har installerats i Botatonhuset i Kalknäs

Med bergvärmeinstallationen kommer föreningen att kunna sänka sina energikostnader avsevärt

Botebladet har tidigare kunnat berätta om att kulturföreningen *Botaton* i *Undrom* har haft planer på att lägga ned sin verksamhet, p g a av både sviktande medlemsantal och ekonomi. 2016 togs beslutet att lägga ned föreningen, men på årsmötet året därpå bestämde man sig för att fortsätta ett tag till med verksamheten och en ny styrelse bildades.

Den 31:a januari var det full aktivitet vid *Botatonhuset* i samband med att borrning för bergvärme skedde. Beslut om installationen, som finansieras via bygdemedel och en liten egeninsats av föreningen, togs redan av den tidigare styrelsen och kommer minska uppvärmningskostnaderna avsevärt. Det visar dig att det är två Boteåbor som är på plats och utför borrningen, nämligen *Micael Tomasson* och *Marco Jeroen Pieren*, arbetande för Sollefteåföretaget *TSB Entreprenad*. Micael och Marco har jobbat inom företaget i två år respektive fem månader och kallas lite skämtsamt *Team 600* av arbetskamraterna, eftersom de är de enda inom företaget som har lyckats med bedriften att borra sammanlagt 600 meter på en dag.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Micael Tomasson berättar att borrhålet utanför Botatonhuset kommer att bli 200 meter djupt.

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Marie-Louise Andersson

Marie-Louise Andersson har alltid haft hjärta för de svaga i samhället

I detta nummer av Botebladet möter vi Kalknäsbon Marie-Louise Andersson

Porträttet är en av de mest uppskattade artiklarna i *Botebladet* och som kanske även har störst kulturhistoriskt värde. Samtidigt är det också den artikel som är mest problematisk att få till i varje nummer. Tack och lov finns det dock fortfarande personer som frikostigt ställer upp och bjuder på sig själva. Kalknäsbon *Marie-Louise Andersson* tillhör den kategorin och var ett av mina få kvarvarande säkra kort som jag fick vända mej till efter en mängd nekande svar.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Marie-Louise har uppskattat lugnet och tryggheten i Boteå.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Jeans och tröja.

Sån är jag:
- Andra säger att jag är glad, positiv och hjälpsam och att jag bryr mej om andra.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- En bok, tändstål och en kikare.

Jag blir glad när:
- Andra mår bra och det går bra för dom.

Någon jag gärna vill träffa:
- Min far, det är så mycket som jag skulle vilja fråga honom om.

Marie-Louise berättar inledningsvis att hon föddes i *Bromma församling* i *Stockholm* och växte upp i *Sundbyberg*. Året var 1943 och månaden därpå hade filmen *Casablanca*, med *Ingrid Bergman* och *Humphrey Bogart*, premiär på de svenska biograferna. Pappa Folke, som ursprungligen kom från *Roma* på *Gotland*, jobbade som billackerare på *Scania* i *Södertälje*, men kom i 50-årsåldern att starta eget inom bil- och skyltreklam. Mamma Signe, som härstammade från *Björnlunda*, var hemmafru och tog hand om Marie-Louise och hennes lillebror, som kom till världen 1,5 år senare.

Marie-Louise hade en lycklig uppväxt. Det fanns mycket barn i det område hon bodde. På sommaren höll de ofta till på trottoaren utanför huset och lekte. De spelade kula och hoppade hage och långrep. Alldeles i närheten låg *Tornparken* och *Marabouparken*, där grannskapets barn brukade samlas för att leka. Semestern tillbringade familjen aldrig i stan, utan man hyrde under flera år en stuga ute på *Resarö*. På hösten brukade man åka till morföräldrarna i *Björnlunda* för att plocka bär och svamp. På vintern byggde barnen snögrottor på innergården, åkte skridskor på *Sundbybergs IP* och åkte kana på masonitskivor. *”Det var sällan att man höll till inne, utan man var för det mesta utomhus”*, minns Marie-Louise. Enbart i *Sundbyberg* fanns det fyra biografer och Marie-Louise gick ofta och såg matinéfilm på söndagarna. Under några år, innan tonåren, var hon dessutom engagerad i *Blåvingarna*, som var *Baptistkyrkans* scoutverksamhet.

Redan tidigt fick Marie-Louise hjälpa till och ta hand om sin lillebror och i tioårsåldern fick hon även ta ett större ansvar när det gällde hushållsarbetet. Ännu större ansvar fick hon ta när föräldrarna gick skilda vägar när hon var tolv år gammal. Ett par år senare gifte pappan om sig.

Efter sina nio grundskoleår fick Marie-Louise ett praktikantjobb i laboratoriet på *Marabous chokladfabrik* i *Sundbyberg*. *”Jag fick vara med att kontrollera ingrediensernas konsistens och det blev en hel del provsmakning. Mina kompisar var avundsjuka på mej, men eftersom jag aldrig har varit en chokladätare, så tog jag bara en liten smakbit och slängde resten”*, berättar Marie-Louise och ler glatt. Hon var även med och siktade pulvret i samband med att chokladdrycken *O’boy* kom till världen. Till jobbet hörde också att ta vattenprover från dammen i *Marabouparken*. Efter ett halvår fick hon jobb som barnflicka hos en familj utanför *Södertälje*. Efter några månader övergick jobbet till att även ta hand om hushållet. Efter ett halvår flyttade familjen till *Göteborg* och Marie-Louise följde med. Efter ytterligare fyra månader fick hon plats som aupair hos en familj i staden *Crowborough*, som ligger mitt emellan *London* och *Brighton*, och under de nio månaderna, som hon tillbringade där, lärde hon sig att tala engelska flytande.

Direkt vid hemkomsten till *Sverige*, fick Marie-Louise jobb som försäkringsutredare hos försäkringsbolaget *Framtiden*, där hon blev kvar i cirka ett år. Därefter blev det studier på *Västerha-*

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTIÅRNA

Marie-Louise har sparat alla nummer av Botebladet och det var självklart för henne att låta sig intervjuas.

ninge folkhögskola i 1,5 år. Under skolloven fick hon möjlighet att jobba på *Beckomberga mentalsjukhus* och efter avslutad utbildning kom hon att jobba i knappt ett år på sjukhuset. Tillsammans med en jobbarkompis fick Marie-Louise tankar på att eventuellt utbilda sig inom hushållsarbete och kompisens syster rekommenderade då *Stöndars Lanthushållsskola* i *Undrom*.

Sommaren 1965 bar det av till *Stöndar*. Under den sex månader långa utbildningen träffade hon och blev tillsammans med *Kurt Solander* från *Arlom*, vilket ledde fram till att hon blev kvar i bygden. Ganska direkt började Marie-Louise tänka i banorna att söka till den ettåriga barnskötarutbildningen i *Sundsvall* och efter att ha först gjort en fem månader lång och obligatorisk spädbarnspraktik kom hon in på utbildningen. 1968 föddes dottern Jeanette, som har en son och bor sedan en tid i *Styrnäs*, och som jobbar som löneadministratör hos bussbolaget *Byberg &Nordin* i *Docksta*. 1970 flyttade familjen in i det nybyggda huset i *Kalknäs*, det hus som Marie-Louise och maken Stefan även huserar i idag. 1972 föddes sonen Jonas, som bor i *Sundsvall* och där jobbar som handläggare på försäkringskassan. 1975 kom dottern Linda till världen, som har en dotter och bor i *Örebro*, och som jobbar som undersköterska på ett äldreboende.

1977 fick Marie-Louise jobb som ekonomibiträde på *Gålsjöbruk*. 1981 övergick hon till att jobba som kokerska på anläggningen. Samma år gick hon och maken Kurt skilda vägar och en tid därefter blev hon och Stefan tillsammans. 1984 stod bröllopet och året därpå föddes tvillingsönerna Kristoffer och Tobias. Kristoffer bor idag i *Umeå*, är gift och jobbar (efter att ha doktorerat i kemi) som projektledare inom miljö för företaget *Hifab*. Tobias, som bor i *Stockholm*, jobbar som applikationskonsult hos *SPA-Pension*. 1989 fick Marie-Louise jobb som kokerska på ett daghem i *Väja* och året därpå började hon som barnskötare och resursperson på *Blåklockans daghem* i *Undrom*, något som hon fortsatte med fram till dess att tjänsten upphörde 1997. Därefter jobbade hon ett år som resursperson på *Kalknäs skola,* för att därefter få en tjänst på *Lillänge skola* i *Sollefteå*. 2002 blev det en termin på *Öns skola* och året därpå var hon tillbaka på *Kalknäs skola*, nu som kokerska. Efter en tid kompletterades tjänsten på skolan med 25% i barngrupp på *Blåklockan* och där blev hon kvar fram till pensioneringen 2008. Under ytterligare cirka tre år blev det en hel del inhopp i både köket och i barngruppen på skolan.

På 1970-talet väcktes ett politiskt intresse hos Marie-Louise och hon gick med i *Socialdemokratiska kvinnoklubben* i *Undrom* och där började ett nästan livslångt politiskt engagemang. *”Jag tyckte om den socialdemokratiska ideologin”*, förklarar hon. Efter något år blev hon invald i kommunfullmäktige, där hon kom att sitta i drygt tio år. I socialnämnden har hon suttit 30 år och hon har även suttit med i konsumentdelegationen under tre mandatperioder och i skolnämnden en period. *”Det är frågor som har intresserat mej och det har varit viktigt att engagera mej för andra människor och för dom som har det besvärligt i livet”*, förklarar Marie-Louise. Maken Stefan stoppar in huvudet i köket, där Marie-Louise och undertecknad avnjuter lite fika tillsammans, och säger leende: *”Det tog några månader, efter det att Mia hade gått i pension, innan jag insåg att hon gjort det, eftersom hon fortsatte att vara borta hela dagarna på olika uppdrag!”* Just nu är Marie-Louise inne på sin sista mandatperiod i kommunfullmäktige. *”Jag känner att jag har gjort mitt nu, snart 75 år gammal”*, konstaterar hon.

Marie-Louise har även haft ett stort kyrkligt engagemang och hon har engagerat sig kyrkopolitiskt sedan mitten av 1970-talet. Hon sitter fortfarande med i kyrkofullmäktige, i kyrkorådet och i församlingsrådet och det ämnar hon göra så länge hon orkar. *”Kyrkan har en väldigt viktig roll i samhället och dess budskap behövs i vår tid”*, menar hon. Dessutom är Marie-Louise, sedan drygt tio år tillbaka, aktiv i *Riksförbundet för social och mental hälsa*, där hon har varit ordförande det senaste året, och hon är även engagerad i föreningen *Passet*, som också riktar sig mot människor med psykisk ohälsa. Tidigare var hon även engagerad i *kulturföreningen Botatons* teaterverksamhet, där hon både spelade teater och hade barngrupper tillsammans med *Mia Tejle*. Hon var även med och startade *Unga Örnar* för många år sedan.

När Marie-Louise får tillfälle att koppla av, så gör hon det gärna ute i växthuset och i trädgården sommartid eller bakom en god bok. *”Jag har trivts jättebra i Boteå och har aldrig haft nån längtan tillbaka till storstan. Det är en lugn och trygg plats att bo på, det är nära till naturen och människorna som bor här är trevliga”*, säger Marie-Louise avslutningsvis. *av Rolf Ronestjärna*

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet!!!

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **180 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill!

Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 23* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress: *Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Undrom 140, 881 95 Undrom*. Allra enklast är det att skicka ett mail till **karin@ronestar.nu**

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Hör av Dig till **Boteå Utvecklingsgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**. Just nu annonseras hus ut!

Kontaktpersoner: Lennart Johansson, 0620-321 82, Laila Lindholm, 602 48, Ingrid Viking, 600 16 & Gun Åslund, 076-268 21 20.

UTDELNING AV BOTEBLADET

Utdelningen av Botebladet inom Boteå sker numer via lokalt ombud. Sedan några nummer tillbaka kör vi även samma upplägg i Björkå, Björksjön och Para. Om Du, eller någon Du känner, mot all förmodan inte får tidningen, så ombeds Du ringa **073-829 59 09** (Boteå) respektive **070-674 24 95** (Björkå, Björksjön och Para) och meddela detta.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA 2011

Boteåparlamentets styrelse väljs via val. Nästa val till Parlamentet äger rum i september 2018.

Boteåparlamentet, som är bygdens bya-lag, har betjänat bygden under många år

Parlamentet har bl a kämpat för skolans, butikens och Vallänges överlevnad

Att beskriva *Boteåparlamentets*, som är bygdens byalag, verksamhet under åren är ingen liten uppgift. Det kan nog bara bli en antydan av hur mycket engagemang och tid som bygdens folk tillsammans har lagt ner för sin bygd. Första mandatperiodens sammanställning visar vad som gjordes det året. Kommande års verksamhetsutvärderingar är inte sämre. Otaliga är de eldsjälar som på olika sätt dragit sitt strå till stacken. Gör gärna ett besök på hemsidan *www.botea.se* och ta del av vad som händer nu.

Boteåparlamentet bildades som en reaktion på Europaparlamentet. Enligt stadgarna ska *Boteåparlamentet* verka för en positiv utveckling av bygden samt bevaka och tillvarata bygdens intressen på kommunal-, läns- och riksplan. Under den första mandatperioden gjordes följande:
❑ Övertagande av Byalagets uppgifter ❑ Byapeng, en stimulanspeng för lokala utvecklingsgrupper inom Sollefteå kommun ❑ Parlamentets organisation och arbetsuppgifter ❑ Gålsjö Bruks framtid, föredragning samt skrivelse till Stiftet ❑ Botniabanan, föredragning, möten, skrivelse till statsrådsberedningen samt insändare ❑ Handlar´n, köptrohet och framtid ❑ Kontakter med de andra byagrupperna i kommunen, deltagande i Framtidsgruppen, Landsbygdsriksdagen m fl möten ❑ Botebladet, framtid, ekonomi, redaktionsgrupp ❑ Företagande i Boteå, idé om företagarträffar ❑ Byakontor i biblioteket på Kalknäs skola, skrivelse m m ❑ Kontakter med Sidensjö Sparbank om ev etablering i bygden ❑ Offerprojektet, föredragningar, ansökningar m m ❑ Sollefteå kommuns landsbygdsutvecklingsprojekt med Mål 1-medel, ansökan för 3-årigt projekt, deltagande i referensgrupp SNA ❑ Nya arbetstillfällen i Boteå ❑ Framtida postservice i bygden ❑ Samarbete med Undroms IF kring fotbollsfesten, strandfesten m m ❑ Badplatsen, förbättringsbehov ❑ Boteå-Styrnäsloppet på Dannero ❑ Byaspindel ❑ Lokal demokratiutveckling, projektansökan till Justitiedepartementet ❑ Byastämma på Bettans Konferenscenter med föredragning om byautveckling i Åre kommun ❑ Kartläggning av företag och deras fördelning på de olika kommundelarna och tätorten ❑ Bredband till Boteå, samarbete med Styrnäs Framtid ❑ Hemsida för Boteåbygden ❑ Ungdomarna, vilka idéer och behov har de, vad finns i bygden

Under årens lopp har det sjösatts ett antal projekt förutom de ständiga arbetsgrupperna.
❑ -99. Naturbruk i Boteå (Offerprojektet), grönsakslager, företagskuvös. Invigning -03 ❑ -03. Strandprojektet. Muddring och upprustning av badplatsen i Undrom ❑ -04. Biblioteket hotas av

nedläggning, protester och kontakter med kommunen ❑ -05. Strandgruppen bildar Boteå Båt & Bad ❑ -07. Första hemsidan ❑ -07. Kalknäs skola nedläggningshotad. En akutgrupp och en framtidsgrupp bildas ❑ -08. Akutgruppen och framtidsgruppen slås samman till BUG (Boteå Utvecklingsgrupp). Deltar bl a i kommunens Leadergrupp och annonserar lediga hus på Blocket ❑ -08. En T-shirt trycks upp och säljs. ”Boteå i mitt hjärta” ❑ -08. En centrumgrupp bildas för utveckling av centrala Undrom ❑ -09. Bibliotekets vänner bildas för att överta biblioteket när kommunen överger ❑ -10. Förstudien ”Boteå Utveckling & Samverkan” genomförs

Protester och uppvaktningar gällande Vallänge och bygdens hyreslägenheter har pågått i åratal och så har vi dessutom de ständigt verksamma arbetsgrupperna:
❑ Botebladet ❑ Butiksrådet ❑ Bredband ❑ Hemsidan ❑ Hus till salugruppen ❑ Boteåalmanackan ❑ Välkomnande av nyinflyttade ❑ Föreningssamverkan ❑ Asylgruppen ❑ Kakfrossan ❑ Hantverksmässan ❑ Loppis ❑ Informationsmöten

av Erik Sundberg

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Peter Sjögren är nytillträdd vaktmästare för Sunnersta Folkets Hus, som är bygdens egen lokal.

Ny vaktmästare för Sunnersta Folkets hus

Runt årsskiftet tog Peter Sjögren över tjänsten som vaktmästare för byns folkets hus

Sunnersta Folkets Hus är bygdens egen lokal och är tillgänglig för alla typer av verksamhet, såsom t ex musikarrangemang, fester och möten. En ny vaktmästare för lokalerna tillträdde runt årsskiftet, när Grillomsbon *Peter Sjögren* tog över uppdraget efter den tidigare vaktmästaren, som efter nästan nio år avslutade sin tjänst. Peters fru Marie kommer att ha hand om själva bokningsdelen och bokningar sker precis som tidigare på telefonnummer 070-547 45 42.

av Rolf Ronestjärna

Hasaloppet genomfördes i det tysta

Dryga dussinet tappra skidåkare avverkade skidloppet vid Kalknäs skola

Tisdagen den13:e februari ägde årets upplaga av *Hasaloppet* rum. Arrangör var som vanligt *Boteå-Styrnäs LRF* och trots att arrangemanget inte annonserades ut som vanligt, kunde *Jeanette Westlund* skicka iväg 16 glada skidåkare, både barn och vuxna, ut på det cirka 2,5 km långa elljusspåret vid *Kalknäs skola*. Skidsektionen i *Undroms IF*, som även står för spårdragningen på *Gålsjö*, stod för dragning och underhåll av spåret. Eftersom årets *Hasalopp* kördes på kvällen, så hade det lagts i elljusspåret och trots att det var en vanlig vardag hade ett antal åskådare samlats vid målgången. När skidåkarna kom i mål bjöds det på semla och kaffe eller varm choklad på *Kalknäs skolas* parkering. Det fanns två olika semlor; en vanlig med mandelmassa och en med *Nutella*.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Tuttifruttikören sjöng kraftfullt och med inlevelse så att det hördes i hela kyrkan.

Tuttifruttikören bjöd på stämningsfullt luciafirande i Boteå kyrka

Tuttifruttikören backades upp av kantorn Eva Rosell och prästen Rolf Öhlén

Boteå kyrka var i stort sett fullsatt under luciagudstjänsten. Efter klockringningen sjöng församlingen två verser av psalmen *Bereden väg för herran*. Sedan var det dags för luciatåget, med åtta söta flickor i olika åldrar, klädda i vita dräkter med sidenband i midjan på lucia och tärnorna med glitter som skärp. Alla bar på ett ljus, beroende på ålder, av stearin eller plast, och än en gång bjöd *Tuttifruttikören* på ett minnesvärt luciatåg. Det var traditionella luciasånger, som *Stilla natt* och *Gläns över sjö och strand*, men också en del nyare material. De sjöng kraftfullt och textade med inlevelse, så att allt gick fram till alla i kyrkan. Det var körsång, varvat med diktläsning och duetter, allt för att ge åhörarna den rätta stämningen inför julen. Som vanligt leddes allt av kantor *Eva Rosell*. Prästen *Rolf Öhlén* berättade om att lucia hamnade i fängelse och eftersom hon var en vänlig själ hjälpte hon till att bära ut mat åt alla medfångar. För att kunna få ut maximalt med mat varje gång, kom hon på att om hon hade ljus på huvudet, så fick hon ytterligare en hand ledig att bära med. När luciatåget hade skridit ut serverades det fika i *Sockenstugan*.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Efter luciagudstjänsten bjöds åhörarna på fika.

FOTO: ULLA BODIN

Efter luciagudstjänsten kunde luciatåget pusta ut.

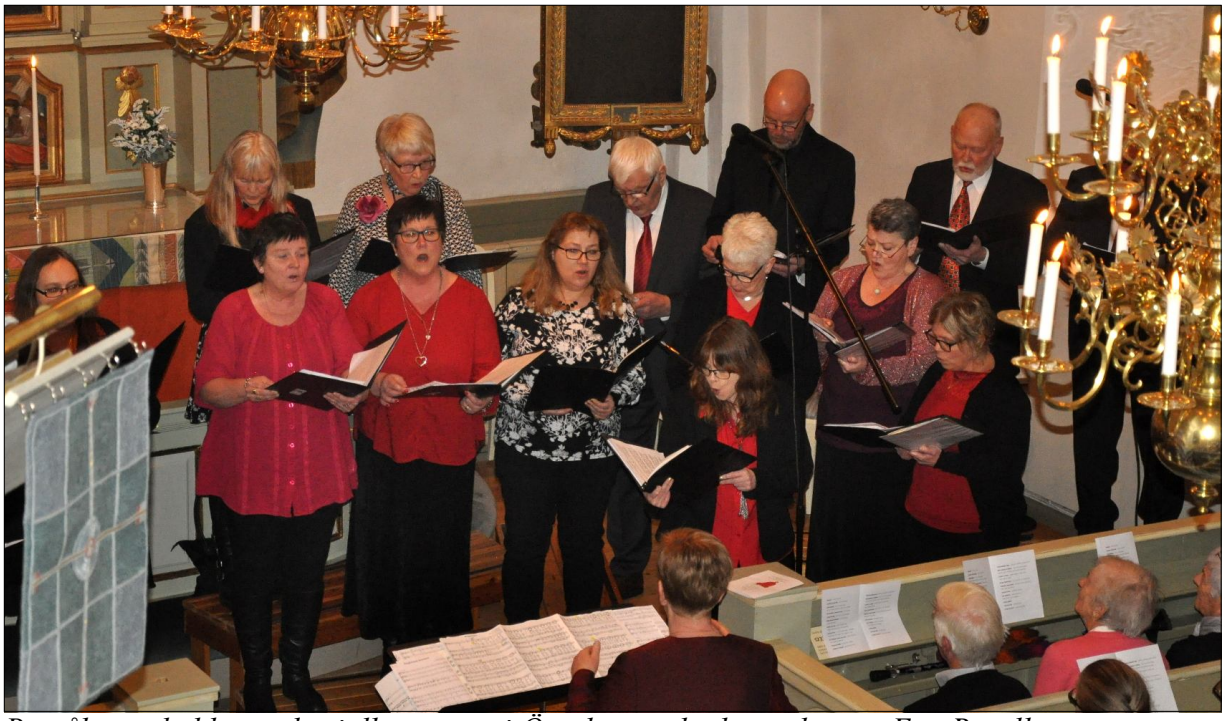

FOTO: ULLA BODIN

Boteåkören leddes under julkonserten i Överlännäs kyrka av kantor Eva Rosell.

Boteåkören bjöd på stämningsfull julkonsert i Överlännäs kyrka

Boteåkören backades upp av Holmsten Trio, prästen Elisabet Norén och Klas och Sanna Norberg

Den 29:e december var det dags för den traditionella julkonserten i *Överlännäs kyrka* med *Holmsten Trio*, *Klas* och *Sanna Norberg* och *Boteåkören*. De senare hade hjälp av *Mikael Holmsten* på trummor, *Stefan Bonér* på bas och *Jesper Norberg* på piano.

Kyrkan var fylld intill sista plats av en förväntansfull publik. De blev inte besvikna, för kören visade sig från sin allra bästa sida när de inledde med *Advent*. Kören, Sanna och Klas med *Holmsten Trio* varvade sedan om vartannat de olika musikstyckena. *Julen är här*, *Gläns över sjö och strand*, *Adams julsång*, *Koppsången* är ett axplock av vad åhörarna blev bjudna på. Under *Blue Christmas* och *Hallelujah* bidrog publiken med både handklapp och allsång. Det blev mycket härlig julmusik på många olika sätt och naturligtvis bjöd Sanna och Klas på sitt paradnummer, *The Prayer*, innehållande både opera och italienska. Som avslutning bjöds alla på glögg och pepparkaka.

När alla väl hade tråcklat ut sina bilar från parkeringen, det var många bilar där, och kört hem i vintermörkret, så hade de med sig upplevelsen av ett fantastiskt slut på julen 2017. *av Ulla Bodin*

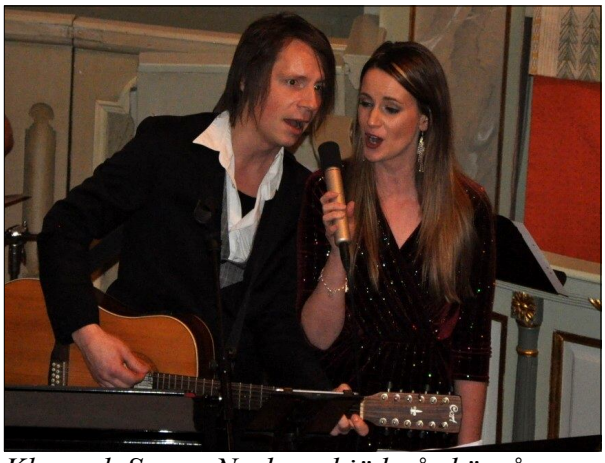

FOTO: ULLA BODIN

Klas och Sanna Norberg bjöd på skönsång.

FOTO: ULLA BODIN

Holmsten Trio kompade vid julkonserten.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Dals manskörs program i Sånga kyrka bestod av både kända och mindre kända julsånger.

Dals manskör bjöd på stämningsfull julmusik i Sånga kyrka

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Dals manskör leds av Catarina Vinberg.

Manskören från Kyrkdal leds av en kvinna

Lördagen den 2:a december bjöds det på stämningsfull julmusik i *Sånga kyrka* i samband med att *Dals manskör* kom på besök.

Kören, ledd av *Catarina Vinberg*, bjöd på ett varierat program av sånger som hör julen till, där bl a sångerna *Jag drömmer om en jul hemma*, *Bjällerklang* och *Bella Notte* (ur *Lady och Lufsen*) stack ut lite extra. Kyrkoherde *Charlotte Odelberg*, som var kvällens konferencier, höll även en kort betraktelse under kvällen. Sammantaget blev det en trevlig kväll för dem som vågat sig ut i det hala väglaget.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Catarina Vinberg kåserade mellan sångerna.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Charlotte Odelberg ledde och höll betraktelse.

FOTO: JANE FAHLÉN

Boteå Skoterklubbs tacokväll lockade många bybor och ytterligare en tacokväll planeras till våren.

Boteå Skoterklubbs verksamhet vänder sig till hela bygden

Boteå Skoterklubbs tacokväll i Botatonhuset gav verkligen mersmak

En höstkväll samlades skoterklubbens styrelse för en uppstart av skotersäsongen. Allt skulle börja planeras inför 2018 och med tanke på att det inte har varit så mycket med snö tidigare vintrar, så behövde vi klura på något som man varken behöver skoter eller snö för. Vi i skoterklubben ville att så många som möjligt skulle kunna vara med, för vi är inte bara en klubb för skoteråkare och vi gör så mycket mer än bara sladdar leder. Vi vill nämligen vara en förening där alla kan vara med. Vi kom på idén om att ha en tacokväll, för mat behöver ju alla, och platsen skulle bli *Botatonhuset*, för vi ville ha gemenskap och just där är det ganska litet och personligt. Sagt och gjort, vi lade ut en annons på *Facebook* där man kunde anmäla sig, beroende på lokalens begränsade utrymme och även för att vi skulle kunna planera mängden mat.

Anmälningarna började rulla in och de sista dagarna fick vi nästan panik, vi ville ju att alla som ville skulle kunna vara med. Fredagen den 28:e november kl 18 öppnade vi dörrarna. Cirka 30 personer kom och åt och drack med oss den kvällen. Det blev en lyckad kväll, både för oss som arrangör och för gästerna, och vi kommer att göra om detta när våren närmar sig. Hoppas vi ses då!

Till sist: Vi ser att våra sladdade leder både används för skidåkning, promenader, sparkåkning och av skoteråkare. Lös därför gärna medlemsavgift för 100 kr för enskild, 200 kr för familj och 100 kr för ledbevis. Besök gärna våra vindskydd i *Lännäs* och vid *Offertjärnen*.

av Jane Fahlén

FOTO: KARIN SELLGREN

Tommy Åslund, Marie Sjögren, Peter Sjögren, Jane Fahlén, Robert Ekström, Micael Tomasson och Martin Åslund. Samtliga är med i skoterklubbens styrelse förutom Jane. Saknas på bilden gör Per-Åke Göransson.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Skoterklubbens medlemmar hade fullt schå att kunna mätta Tannsjöträffens besökare.

Boteå Skoterklubb arrangerade åter den uppskattade Tannsjöträffen

Efter fyra snöfattiga år var det äntligen åter möjligt att arrangera den uppskattade träffen

Boteå är en ganska skotertät bygd och *Boteå Skoterklubb* är en av bygdens mer livaktiga föreningar. Föreningen, som idag har nästan 50 medlemmar och som har växt markant i år, vänder sig dock inte bara till dem med skoter, utan alla bybor är välkomna att delta i dess verksamhet och i de olika arrangemang som anordnas då och då (se föregående sida). En stor del av föreningens verksamhet handlar givetvis om att dra och sköta om de skoterleder som finns i närområdet, men gemenskapsbiten verkar dock vara en minst lika viktig ingrediens i verksamheten.

Tannsjöträffen har, sedan åtminstone 13 år tillbaka, varit ett av skoterklubbens årligt återkommande arrangemang. *Botebladet* har vid tidigare tillfällen kunnat rapportera från denna träff, men i år hade *Botebladets* redaktör, trots en elakartad förkylning, förmånen att själv vara med för allra första gången. *Per-Åke Göransson*, skoterklubbens ordförande, berättade att träffen, p g a snö-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Många glada och trevliga Boteåbor fanns på plats och njöt av den vänliga atmosfären.

FOTO: MARCO JEROEN PIEREN

Tannsjöträffen är troligtvis ett av Boteå Skoterklubbs mest uppskattade arrangemang.

brist, inte har hållits på fyra år. Lördagen den 24:e februari rådde det dock ingen brist på snö, utan snömängden räckte till och blev över.

Det var inte bara skoteråkare som hade tagit sig till vindskyddet i *Tannsjön*, utan en hel del bilar stod även parkerade längs vägen. Likaså var det inte bara klubbens egna medlemmar som var representerade, utan skoterentusiaster från när och fjärran hade också hittat till *Tannsjön*.

Vissa stod i grupper och pratade, medan andra gick någon av de två tipspromenader som hade förberetts eller köpte lotter från lottringen. Väldoften från köksdelen lägrade sig över platsen och många passade på att fylla upp magen med t ex kolbullar, korv eller toast. Det fanns även möjlighet för den tävlingsinriktade att pröva på det här med yxkastning och *Martin Åslund* visade, med ackuratess, hur man träffar tavlan.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Grillomsbon Martin Åslund kastade inte yxan i sjön.

Barnen verkade stortrivas i de enorma snödrivorna. På plats fanns även företagaren *Kristoffer Svensson Sellin* (se *Botebladets* höstnummer 2017 på *www.botea.se*) som förevisade en vildmarksspis, vid namn *Raketspisen* och tillverkad av *Hamek Verkstad AB* i *Nyland*, framtagen för att få en mer effektiv värmeåtgivning av veden. Sammantaget var det ett väldigt lyckat och trivsamt arrangemang, som givetvis också gav ett lite extra och välkommet tillskott i klubbkassan.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Barnen på plats verkade uppskatta att leka i de enorma snödrivorna strax intill vindskyddet.

FOTO: LILJEQVIST

Flygfotot över Boteå kyrka från cirka 1940 vittnar om att mycket har förändrats under årens lopp.

Kerstin Hovde-Henriksson minns sin uppväxt i Boteå prästgård

Med hjälp av ett gammalt vykort på Boteå kyrka berättar hon om tider som flytt

Muren som inramar Boteå kyrka kantades, under min uppväxt på 1940-talet, av lila gammaldags syrener. Den s k ”nya” kyrkogården, på andra sidan vägen, omgärdades av en tjock, rundklippt granhäck. Numer har även den vackra, vilda blomsterängen mot prästgårdens tomt tagits bort och gjorts om till gravplatser. På samma sätt utrymmet mot de gamla kyrkstallarna (långsmalt ljust tak till vänster om kyrkan). I kyrkstallarnas längdriktning fanns en stig (tidigare körväg för häst och vagn) som gick över åsen till Stöndar. Den gick jag då och då när jag var elev och senare lärare på Stöndars Lanthushållsskola.

Närmast i blickfånget, till höger på vykortet, låg den stora prästgården på ca 500m^2. Den revs 1957 och en ny, hälften så stor, byggnad uppfördes på samma plats. Jag hade förmånen att växa upp i den gamla prästgården från det att jag var två år gammal. När min far, Johan Hovde, blev kyrkoherde i Boteå 1938, genomgick prästgården en stor reparation. Det hade

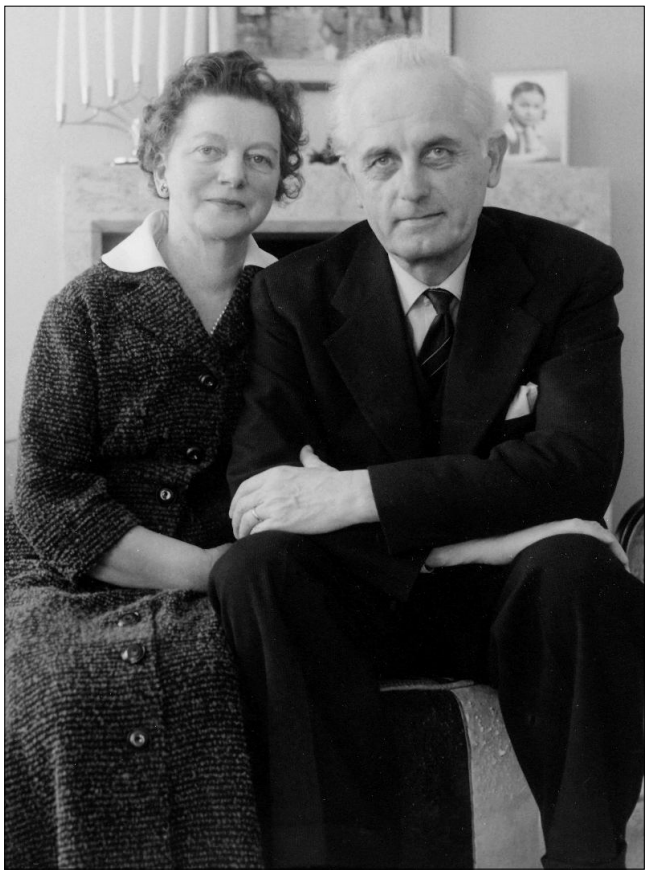

FOTO: DAG SUNDBERG

Ingeborg och Johan Hovde i Boteå prästgård 1965. Johan Hovde var kyrkoherde i Boteå 1938-65.

ARKIVBILD

Boteå gamla prästgård byggdes 1880. Fotografiet togs troligtvis någon gång på 1940-talet.

inte tidigare gjorts någon förändring av huset, som byggdes i slutet av 1800-talet. Alla kakelugnar revs då ut och centralvärme installerades i huset, med element och en dåligt dimensionerad vedeldad panna i källaren. Man glömde även att isolera huset, vilket alltid innebar frusna vattenledningar och kyla under vintrarna. Uthuset, med bl a en vedbod, låg en bit från huset. Därifrån skulle den kapade veden köras på skottkärra och kastas ned i pannrummet via ett källarfönster. Under eldningssäsongen blev det många och tunga turer, eftersom pannrummet inte var så stort. Att kasta in de stora vedklabbarna var ett tungt jobb. Vedpannan fick aldrig slockna, för då blev det problem att få värme igen. Pappa hade magsår från unga år och jag minns att mamma ofta fick sköta eldningen på nätterna. Förutom denna stora miss, i samband med restaureringen, blev det ett vackert hus med ljusa färger, modernt badrum med toalett och rinnande vatten. I köket fanns en vedspis som gick att värma sig vid.

Jag har ett väldigt tydligt minne av hur det såg ut i prästgården under min uppväxt, men jag förfäras ofta över hur prästfamiljerna fick leva långt in på 1900-talet. Prästyrket var endast för män och flickorna skulle akta sig för att bli kära i en präst. Det förväntades bl a att den blivande prästfrun skulle ge upp sin yrkesroll och vara heltidsarbetande och obetald prästfru. Prästerna var ofta tvingade att bo i stora hus. Att prästgårdarna byggdes så stora berodde på att de också måste vara tillgängliga för församlingens möten, aktiviteter i form av bröllop, dop m m. Jag minns att många föredragshållare och kursledare bodde och åt gratis hos oss under årens lopp. Det utgick ingen ersättning till prästfamiljen för detta. Visitationer och installationer fick också prästen stå för.

När det var s k Öresmöten i prästgården, kunde det komma upp till 100 personer, en hel del av bara nyfikenhet. Julottorna hos oss var

forts. nästa sida

ARKIVBILD

Baksidan på Boteå gamla prästgård. Fotot togs vid 1940-talets början. Fr v Ingeborg, Johan och Kerstin Hovde. T h Elisabeth och Jan Strinnholm.

ARKIVBILD

Sockenstugan i Boteå, även kallad kommunalrummet. Fotografiet togs någon gång på 1940-talet.

underbara. Från predikstolen inbjöd pappa alla gudstjänstbesökare till kaffe efter andakten och alla som kom till pastorsexpeditionen, i något ärende, bjöds på kaffe.*”Ingeborg, två kaffe!”*, kunde det höras från expeditionen när pappa ropade ut en beställning till mamma. Han menade att många hade haft en lång väg att gå eller cykla och kunde därför behöva en kopp kaffe innan de återvände hem. Mamma var känd för sitt goda bröd och jag minns att hon ofta fick baka kakor för att alltid ha tillhands. Som tur var hade mamma utbildning och hon var mycket praktisk och dessutom konstnärlig till sin läggning.

Prästgården var suterrängbygd mot en stenhäll, så källarvåningen var insprängd i berget, med full takhöjd, och troligtvis inte helt utgrävd. Ett långt källarförråd rymde mycket av vad mamma hade tillverkat av saft, sylt, gelé, lingonsylt, hemmaodlade grönsaker, potatis, morötter, vitkålshuvuden, lök, Höganäskrus med inlagda rödbetor och gurkor och ägg i vattenglas. Jag minns också raderna av hermetiskt tillslutna burkar med bl a svamp, bönor och kötträtter.

Under kriget var det ransoneringskort på vissa varor i butikerna, men bodde man på landsbygden var det lättare att klara sig och man delade också med sig. Kött hade vi tillgång till bl a genom vår hushållsgris som bodde i vedboden och även via de får som betade på prästgårdstomten och som bodde i garaget och genom kaninerna som förökade sig i all oändlighet. Fisk, och då särskilt strömming, köptes i affären. Lax kunde man köpa direkt vid notdragningen i Undrom, som var ett rent folknöje. Jag minns speciellt ett av dessa tillfällen då mamma köpte en lax, som vägde nio kilo, och hur hon den

ARKIVBILD

ARKIVBILD

Boteå kyrka ska ha byggts redan på 1100-talet och har byggts till vid ett flertalet tillfällen sedan dess.

gången tog hjälp av byns ”kokfru”, som hjälpte henne i vårt stora lantkök. Allt togs tillvara, för det var ju på den tiden då man inte hade frys i hemmet. Jag fick lära mig mycket hemma, inte undra på att jag senare valde att bli lanthushållslärare och hemkonsulent.

Den gamla prästgården låg på en slänt som tidigare hade uppodlad park med olika växter. Mina föräldrar var inte särskilt roade av prydnadsträdgården utan mer av nyttoträdgården. Vi hade flera äppelträd, både senare planterade och gamla och mossiga. Likaså hade vi många vinbärsbuskar, ett plommonträd och stora mängder med rabarber (med blad stora som paraplyer). Detta gav stora skördar och allt måste tas tillvara, enligt mamma. Det fanns även gott om hägg, med häggbär, som mamma plockade och kokade den allra godaste häggbärssaft av. Den s k parken i dalen sköttes inte om, för det fanns varken tid, ork eller lust till detta, så den växte igen.

Att plocka lingon var ett äventyr för hela familjen. Vi körde ofta till Offersjön och Gålsjö för heldagsplockning. Men om sanningen ska fram, så ägnade sig pappa bara åt att koka kaffe i en trebent kopparpanna över en öppen eld invid vattnet.

Till vänster på vykortet ser man det tidigare s k prästlönebostället, där familjen Johansson bodde. När jag var liten kallades det bara för arrendatorns. Det här stället arrenderades av kyrkan under många år innan det såldes till privatpersoner. Vår familj brukade köpa mjölk där och i deras mjölkrum ställde vi en mjölkkruka i aluminium som rymde fyra liter. Efter kvällsmjölkningen hämtade vi krukan och avräkning skedde vid varje månadsskifte. Från början var korna av fjällras, vita utan horn och mjölken innehöll cirka 4,5% fett. Efter familjen Johansson övertog en modern bonde stället och denne började med röda kor, som gav mer mjölk men med mindre fetthalt. En gång om året kom styrelsen för bostället på besök i prästgården. Då var det inspektion av ladugården. Ordförande i kontraktets bostadsstyrelse var statsrådet och bondeförbundaren Gunnar Hedlund från Rådom. Jag minns honom som en jovialisk och eftertänksam person, som ofta satt och blundade innan han yttrade sig.

Ett på vykortet centralt hus är också Sockenstugan. När flygfotot togs kallades huset för kommunalrummet. På nedre våningen fanns endast ett stort rum, där socknens styrande höll sina sammanträden. En trappa upp fanns ett rum där Amanda Vestlund, som var byns kokfru, kokade kaffe i en stor kopparkokare. Egentligen var det bryggkaffe, eftersom man hällde kokande vatten genom en stor tygpåse med det malda kaffet.

Resten av övervåningen innehöll ett kök och en liten sovalkov. Där bodde kyrkvaktaren Edvard Sundberg med familj (sonen Olle blev så småningom själv kyrkvaktmästare). Det här lilla grå huset renoverades och byggdes till efter kyrkans renovering på 1950-talet. Då byggde man också en bilväg rakt ner till stora vägen, där bl a ”Skogslundsbussen” körde.

Till vänster om prästgården fanns gravhögen Huntenberg. På 1940-talet var den en ljus och tallbevuxen kulle med vacker utsikt. Där hade vi placerat enkla trädgårdsmöbler som pappa hade tillverkat av spillvirke. I en håla, efter en utgrävning runt 1920-talet, hade vi en grillplats som pappa hade byggt av gamla tegelstenar. Det ryktades att man, vid själva utgrävningen, enbart hade funnit ett antal gamla mynt. Numer är hela kullen igenväxt. I nedre delen av Huntenberg, i riktning mot Sockenstugan, låg en liten lada där kyrkvaktare Sundberg hade sin ko. Ladan revs på 1940-talet.

av Kerstin Hovde Henriksson

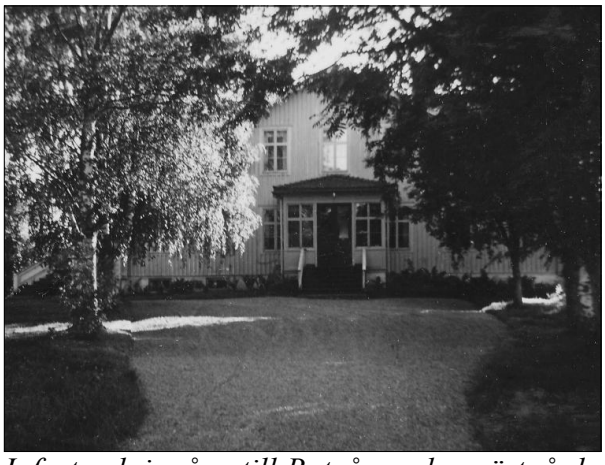

ARKIVBILD

Infart och ingång till Boteå gamla prästgård.

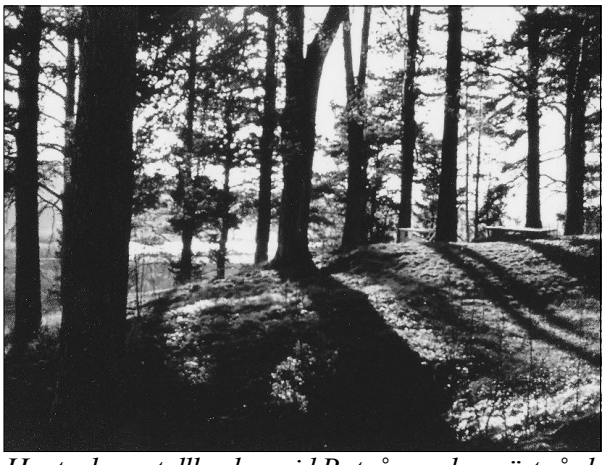

ARKIVBILD

Huntenberg, tallbacken vid Boteå gamla prästgård.

FOTO: ULLA BODIN

Rolf och Karin Ronestjärna har i snart 30 år medverkat vid andaktsstunder på Vallänge särskilt boende.

Familjen Ronestjärna sjunger kontinuerligt på Vallänge

Familjens kristna tro är i centrum vid andakterna

Sedan nio år tillbaka har *familjen Ronestjärna*, i *Undrom*, haft en sångandakt varannan månad på äldreboendet *Vallänge*. Från början var det Rolf och Karin, med sönerna Benjamin, Jakob, Josef, Isak och Joshua. Nu har de flesta flyttat, inklusive äldste sonen Jonathan, så numer är det för det mesta bara de två yngsta ungdomarna som brukar medverka vid andaktsstunderna.

FOTO: ULLA BODIN

Både personal och gäster var med på samlingen.

Söndagen den 18:e februari var jag på familjens sångandakt på *Vallänge*. Där blandade de psalmer, som de sjöng tillsammans med åhörarna, med religiösa sånger som de framförde flerstämmigt. Sångerna bands ihop av att Rolf berättade om kopplingar mellan Jesus, kristen tro och hur världen ser ut idag. Han talade bl a om tacksamhet och om att alla människor borde få uppleva en trygg uppväxt och få leva i en trygg värld. De avslutande orden i andakten var *”Ingen är som du, alla är vi unika”* och den flerstämmiga sången *Ingen är som du*.

av Ulla Bodin

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det sjungs alltid ur Psalmboken i samband med familjen Ronestjärnas sångandakter på Vallänge.

Arga Gubben

I samband med en promenad i vinterlandskapet, för några veckor sedan, höll jag nästan på att sätta hjärtat i halsgropen. För helt utan förvarning kände jag plötsligt hur en snöboll dundrade till i bakhuvudet på mig. När jag, måttligt förtjust över upplevelsen, stannade upp och tittade mig omkring såg jag först ingenting misstänkt, däremot hörde jag några halvkvävda fnissningar från en gigantisk snöhög strax invid vägen. Efter en kort stund tittade ett rödsprängt, svettigt och högst välbekant ansikte upp från bakom snöhögen. **BB:** Jaha, är det Gubben som försöker roa sej på andras bekostnad. **AG:** Roa sej och roa sej. Som en samvetsgrann medborgare tog jag bara mitt samhälleliga ansvar för att förhindra en allvarlig trafikolycka som helt tydligt var under uppseglande. **BB:** Jasså, detta tarvar nog en närmare förklaring. **AG:** Tja, här vandrar byblaskans redaktör förbi mitt på vägen och verkar helt försjunken i sina egna tankar, helt ovetande om att han utgör en stor trafikfara för sin omgivning. **BB:** Nu tror jag dock att Gubben överdriver lite, men låt oss inte fördjupa oss i det. Jag ser att Gubben också har drabbats en del av välsignelsen ifrån ovan. **AG:** Det är bara förnamnet! Man skulle kunna tro att det är skottår i år! **BB:** Ja, det torde inte vara nån överdrift att påstå det. Men då får han ju möjlighet att motionera. **AG:** Det har jag redan gjort! **BB:** Ja, jag ser ju att han är lite svettig. **AG:** Nej, men jag har faktiskt lämnat in ett medborgarförslag till kommunen. **BB:** Jasså, på det viset. Det låter intressant! **AG:** Jo, med tanke på den spjärnans goda snötillgången i vinter, så anser jag att det borde vara möjligt att ansöka om skottpengar från kommunen. **BB:** Okej, jag förstår...men...ändå inte. **AG:** Nej, men det är jag inte ett dugg förvånad över. **BB:** Men vad hade han i så fall tänkt att använda dom pengarna till? **AG:** Tja, en skottkärra skulle till exempel vara till stor hjälp eller varför inte ha möjlighet att anställa en flykting från Skottland, som kunde hjälpa till med snön. Jag ringde förresten på morgonen och frågade om dom inte kunde ge ett förskott. **BB:** Jag hör att Gubben verkligen har tänkt till när det gäller det här. **AG:** Ja, det skulle han kanske själv testa att göra nån gång, även om jag misstänker att den kapaciteten troligtvis inte finns bland nån av knivarna i lådan. **BB:** Mmmm, så kan det kanske vara. **AG:** Men själv då, har ni, därnere i bycentrum, också fått er beskärda del av den vita förbannelsen? Efter vad jag har förstått, så var ju redaktörn redan insnöad innan vintern drog igång på allvar! **BB:** Haha, det är möjligt. Jodå, vi har nog fått så att det räcker till och blir över. Det är bara att säga till om han behöver lite extra. **AG:** Det tackar jag för! Jag har inte varit på banken på länge, så 500 kronor till nästa pensionsutbetalning skulle faktiskt sitta som handen i handsken. **BB:** Ehhh, jag tyckte precis att jag hörde ljudet från snösvängen. Då är det kanske bäst att jag går vidare, så att vi inte står i vägen för den...

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

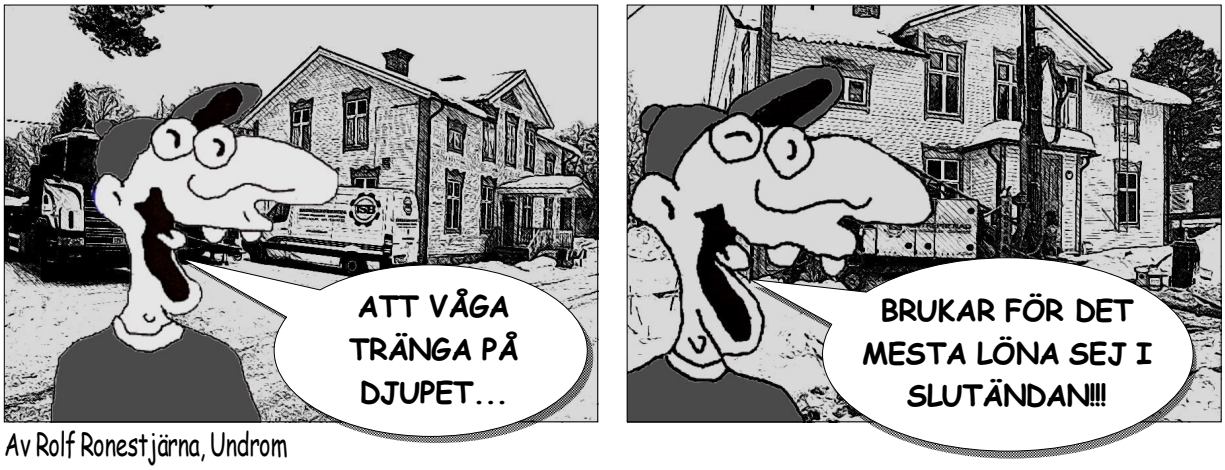

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!

Boteå Bibliotek

Sockenstugan i Undrom

Öppet tisdagar kl 14-19

Det finns även möjlighet att låna böcker i samband med att annan verksamhet äger rum i lokalerna.
Om Du vill låna under tiden Biblioteket har stängt, kan Du även ringa Pia Hedberg på 0620-320 44.
I slutet av mars är en hel del nya böcker på ingående.

Stor kakfrossa

och välkomstfika för alla nyinflyttade

Lördagen den 21/4 kl 14-16 i Sunnersta FH

Anmälan om att bidra med en kaksort senast 13/4 (minst 20 st "bagare" behövs för att evenemanget ska kunna genomföras).
Ingen föranmälan för att komma och fika.
Anmälan om kaksort till
Ingrid Viking, 076-800 21 18

Välkommen till Bygdeutvecklingsmöte

i Sunnersta Folkets Hus

Söndagen den 18/3 kl 17.30

Är ni som föreningar, företag eller du som privatperson intresserade av att vara med och utveckla bygden!? Kom då till detta möte, så får vi samtala om vad vi kan göra tillsammans och vilka resurser som står till vårt förfogande

ABBA BESÖKER BOTEÅ

Boteå Sockenstuga
6 mars 2018 kl 19
Musikcafé
Boteåkören sjunger ABBA

VÄLKOMMEN

TILL VALBORGS-MÄSSOFIRANDE
30/4 kl 19 på Rixdan i Björkåbruk

¤ KORV- & HAMBURGERFÖRSÄLJNING
¤ LOTTERI ¤ SÅNGUPPTRÄDANDE AV FAMILJEN RONESTJÄRNA ¤ BRASA

Arrangör: Björkå Samhällsförening

Altins Cup 2018

Undroms IF bjuder in till årets upplaga av Altins Cup på Nipvallens konstgräs
Lördagen den 14/4
Cupen pågår hela dagen (se Undroms IF:s hemsida)
Inträde 50 kr - Barn under 16 år gratis
UIF-kiosken är som vanligt på plats + hamburgerförsäljning
VÄLKOMMEN!

ARENA Dannero

Boteå-Styrnäs-dagen

Torsdagen den 31 maj kl 12

Lunchtrav

UNDRÖMS IF

+ Herrlag & ungdomsfotboll + Längdskidåkning
+ Fritidsgård + Spinning

Medlemsförmån hos Hårlooken i Björkå

Medlemskort:
Familj 200 kr, vuxen 100 kr,
barn upp till 16 år 50 kr
Bankgiro 5458-5492

Medlemskortförsäljning:
Lollo Wallblom, 0612-604 63
Anders Bodin, 070-663 35 06

Altins Cup den 14/4 på Nipvallen i Sollefteå

Hemsida: http://www.klubben.se/undromsif

ÅRSMÖTE UNDROMS IF

SÖNDAGEN DEN 22/4
KL 15 PÅ KALKNÄS SKOLA
Alla intresserade välkomna!
- Fika serveras -

SUNNERSTA FOLKETS HUS

Välkommen till årsmöte
Söndagen den 18/3 kl 15
i Sunnersta Folkets Hus

Låt oss hjälpas åt att hålla tjyvarna borta!!!

Hör av Dig om Du, på något sätt, iakttar något misstänkt! Patrulleringsbilen har en lampa på taket, med vitt sken framåt och rött sken bakåt.

Telefonnummer & mail till Byavakten:
072-737 81 45 - byavakten@botea.se

Boteå Byavakt Brottsförebyggande verksamhet i Boteå

Stöd brottsbekämpningen genom att bli medlem i föreningen!
Medlemsavgiften 250 kr betalas in på bankgiro 719-4632
Kom ihåg att ange avsändare!

Vi löser dina brunnsbekymmer – energi, vatten och avlopp

Totalentreprenad
Avloppsbrunn med infiltration – från ansökan till slutbesiktning

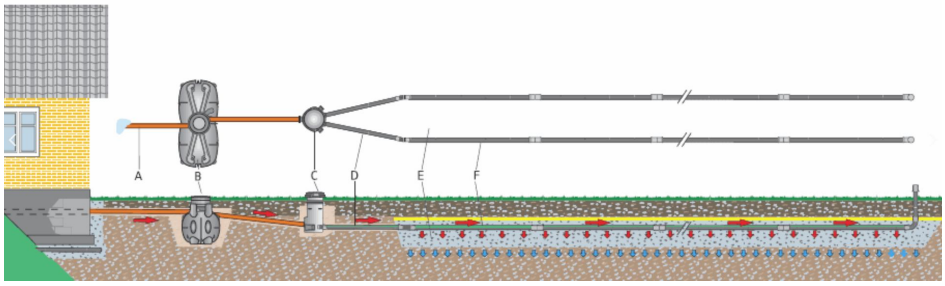

Borrhål på lager
Boka din vatten- eller energibrunn nu under februari-mars och ta del av försäsongsrabatt!

TSB BORRENTREPRENAD SOLLEFTEÅ

Diplomerad installatör för avlopp
0620-135 40 – www.tsbab.se

gästboken

Det var en vårdag i april 1961 som jag föddes på Ö-viks BB. Mamma hette Eivor och pappa Svenaxel. Två bröder fanns redan i familjen; Ulf född 1958 och Leif född 1956. Leif finns tyvärr inte med oss längre, han togs ifrån oss 2008, efter att ha varit sjuk några år i cancer. Några år senare fick jag två systrar; Marlén 1964 och Carina 1967.

Vi växte upp i Mellansel, en liten by i Anundsjö församling i Örnsköldsviks kommun. 1977 flyttade mina föräldrar och yngre systrar till Långsele eftersom pappa, som var lokförare, hade fått jobb där. Efter några år flyttade mina bröder och jag också dit. 1981 flyttade jag till Umeå, för att läsa på universitetet, och blev klar röntgensköterska 1983. Jag fick jobb på Sollefteå sjukhus och där träffade jag 1985 min blivande make Eskild. Han kom från Danmark och hade fått jobb som underläkare i Sollefteå. Sommaren 1986 fick vi vårt första barn, Henrik. 1987 fick Eskild en tjänst i Sundsvall, för att jobba där sista året innan han blev klar specialist i ortopedi. Så flyttlasset drog iväg till Sundsvall. Det var en stor stad, i jämförelse med Sollefteå, tyckte jag. I februari 1988, på alla hjärtans dag, föddes vår dotter Frida. 1989 förverkligade mina föräldrar sin dröm att flytta ut på landet, när deras flyttlass gick till Björkå. I Björksjön bodde redan min syster Marlén med sin familj. I Björkå hade mina föräldrar både travhästar och får i omgångar. Besöken till föräldrarna blev inte så många, eftersom man hade barn och jobb i Sundsvall. 1990 utökades vår barnaskara med Jakob, och Linus, vårt fjärde barn, kom 1995 . Vi hade sommarstuga i Näsåker, som vi tillbringade många veckor i under sommaren. 1999 började jag på universitetet igen och nu läste jag till allmänsjuksköterska. Att ha fyra barn och samtidigt studera var inte lätt, men 2002 blev jag klar. Jobbade några år på hjärtmedicin och läste sedan till distriktssköterska och jobbade sedan som det i Sundsvalls kommun i många år.

2010 blev huset, granne med min syster, till salu i Björksjön. Då slog vi till och köpte det. Nu blev det många besök till byn, till mamma och pappa och till vårt paradis, som vi bl a har renoverat med en stor inglasad altan.

2012 blev Eskild svårt sjuk i cancer. I skrivande stund har det gått fem år sedan han opererades och han är idag frisk och mår bra. Han har tillbringat många dagar i Björksjön efter det att han 2014 tog pension. 2015 fick vi ett litet barnbarn, Alice, som är en solstråle. Året därpå blev jag erbjuden en tjänst som enhetschef på primärvårdsjouren i Sundsvall. Jag såg det som en utmaning och jag är fortfarande kvar på den tjänsten.

På våren 2017 blev vår pappa svårt sjuk i cancer och gick bort i maj. Han fick vårdas hemma och dö i sitt hus i Björkå, precis som han önskade, och det var möjligt eftersom jag är sjuksköterska. Mamma och pappas hus i Björkå är idag sålt och mamma har flyttat 800 m ner mot Björkåvägen, till en fin radhuslägenhet, där hon trivs. Vi återkommer hela tiden till Björksjön, huset, systern, svågern och mamma och vi känner oss som en i byn och vi har alltid känt oss välkomna. Mitt stora intresse är att sy, och det delar jag med min syster, och vi brukar åka runt på olika marknader. Vi kallar oss för "Sister Design". Sundsvall kommer alltid att vara vår hemstad, för där har vi sönerna och barnbarn och även närheten till Stockholm, där vi har vår dotter. Till Björksjön kommer vi dock alltid att återvända till, vinter som sommar, så ofta vi kan.

Kristina Malmsten Pedersen